

DOSAR NR. [REDACTED]

Decizie dec CAS 975/06.04.2009

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2440

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE [REDACTED].2008

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Dec 2/2008

Pe rol soluționarea acțiunii de contencios administrativ formulată de reclamanta [REDACTED], în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul de soluționare a contestațiilor, Administrația Finanțelor Publice Sector București și Agenția Națională de Administrare Fiscală, având ca obiect anulare act administrativ.

Constatând că dezbaterile asupra fondului au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 10.09.2008, prin care s-a amânat succesiv pronunțarea pentru data de 17.09.2008 și la termenul de azi, încheieri care fac parte integrantă din prezenta sentință, instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra acțiunii civile de față, constata ca:

Prin cererea înregistrată la aceasta instanța sub nr. [REDACTED]/2008, reclamanta SC [REDACTED] a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul de soluționare a contestațiilor, Administrația Finanțelor Publice Sector București și Agenția Națională de Administrare Fiscală, ca prin hotărârea judecătorească ce se va da, să fie dispusă anularea deciziei nr.2/12.01.2008 emisă de parata 1 și a deciziei nr. [REDACTED]/20.10.2007 emisă de parata 3.

Prin decizia nr.2/12.01.2008 DGFPMB a respins contestația reclamantei formulată împotriva deciziei referitoare la plata accesoriilor aferente obligațiilor fiscale nr. [REDACTED]/2007 în valoare de [REDACTED] lei. Arată ca se afla din 2003 într-o situație de fapt ce poate fi asimilată cazului fortuit datorită imposibilității absolute de efectuare a plăților ca urmare a blocării tuturor conturilor societății ca urmare a admiterii de către Curtea Supremă de Justiție a recursului în anulare. În 2003 a fost începută și procedura executării silite în temeiul deciziei nr. [REDACTED]/17.02.2003, ca urmare a blocării conturilor sale reclamanta arată că nu a mai putut realiza plăți. Împotriva deciziei CSJ s-a adresat la CEDO iar, ca urmare a admiterii cererii sale, a formulat revizuire și prin decizia nr. [REDACTED]/27.11.2006 ICCJ a admis acțiunea și a respins ca inadmisibil recursul în anulare. La data de 10.10.2007 Biroul Executorilor Judecătorești [REDACTED]

Popescu a solicitat deblocarea conturilor sale . Se mai arata ca prin sentința civila nr. [redacted]/31.01.2008 a Judecătoriei sector [redacted] Bucuresti s-a admis contestația la executare si a fost anulata somația de plata reținându-se cazul fortuit.

Prin întâmpinare, Agenția Națională de Administrare Fiscală invoca excepția lipsei sale de calitate procesuala arătând ca actele atacate aparțin celorlalți pârati .

La dosar s-au depus: decizia nr. [redacted]/29.10.2007 a Administrației Finanțelor Publice Sector [redacted] București, contestația formulata împotriva acesteia la data de [redacted].2007, decizia nr.2/12.01.2008 a Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul de soluționare a contestațiilor, hotărârea din 1.12.2005 CEDO in cauza [redacted] împotriva României, decizia nr. [redacted]/27.11.2006 a ICCJ, sentința civila nr. [redacted]/31.01.2008 a Judecătoriei sectorului [redacted] Bucuresti, dosarul administrativ care a stăta la baza emiterii deciziei nr. [redacted]/2007 de către AFP sector [redacted] Bucuresti.

In baza art.137, alin.1 C.pr.civila, instanța analizează cu prioritate excepțiile de procedura si pe cele de fond, a căror eventuala admitere, ar face inutila, in tot sau in parte, cercetarea fondului cauzei.

Analizând excepția lipsei calității procesuale pasive a paratului Agenția Națională de Administrare Fiscală, instanța constata următoarele:

Obiectul acțiunii de față îl constituie anularea unei decizii de plata a accesoriilor aferente obligațiilor fiscale, act emis in baza art.88 si 119 din OG 92/2003 de Administrația Finanțelor Publice Sector [redacted] București si a deciziei de soluționare a contestației nr.2/12.10.2008 emisa de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul de soluționare a contestațiilor. Temeiul de drept al acțiunii îl constituie Codul de procedura fiscala, Codul fiscal si art.1 din Legea 554/2004.

Calitatea procesuala pasiva presupune existenta identității intre persoana chemata in judecata ca parat si cel obligat in raportul juridic dedus judecații.

Cum raportul juridic dedus judecații este raportul de drept fiscal născut intre reclamantă si emitentul actului –al deciziei atacate, rezulta ca poate avea calitate procesuala pasiva numai persoana obligata in cadrul acestui raport, in cazul de fata numai DGFPMB si AFP sector [redacted] Bucuresti, nu si ANAF care nu este parte in cadrul acestui raport.

Pe fondul cauzei, din analiza actelor si lucrărilor dosarului, instanța retine ca :

Prin decizia nr. [redacted]/29.10.2007 emisa de parata Administrației Finanțelor Publice Sector [redacted] București s-a stabilit in sarcina reclamantei plata de majorări de întârziere pentru o perioada de 30 de zile la plata impozitului pe venituri din salarii determinate ca urmare a declarațiilor depuse de reclamanta in 22.10.04, 24. 11.2004,21.12.2004 si 24.05.2005, precum si pentru neplata contribuțiilor pentru concedii si indemnizații de la persoanele fizice sau juridice, pentru o perioada de 30 de zile, stabilite prin declarațiile 100 depuse de reclamanta in 25.01.07,23.02.07,25.04.07 si 24.07.07.

Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat contestație înregistrată sub nr. [REDACTAT].2007, prin care contesta suma de [REDACTAT] lei reprezentând majorări de întârziere, invocând existența cazului fortuit și forței majore în achitarea la termenul din 29.09.07 a acestor impozite, raportat la faptul că toate conturile sale au fost blocate printr-un recurs în anulare formulat de către procurorul general al României în 2003.

Prin decizia nr.2/12.01.2008, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul de soluționare a contestațiilor a respins contestația formulată arătând că împrejurarea invocată de reclamanta cu privire la imposibilitatea achitării obligațiilor fiscale datorate blocării conturilor, nu poate fi considerat un caz fortuit deoarece aceasta a apărut anterior intrării în vigoare a OG 35/2006 și reclamanta nu a prezentat certificat de atestare a acestui fapt de către instanța judecătorească cu indicarea momentului începerii și momentului încetării cazului fortuit. Se mai arată că reclamanta nu a făcut dovada imposibilității absolute a achitării obligațiilor sale fiscale câtă vreme din acte rezultă continuarea activității și după blocarea conturilor în 2003, a obținut profit în 2004 și nu numai pierderi în 2003, 2005 și 2006, efectuând plăți parțiale a obligațiilor fiscale între 2004-sept.2006.

Împotriva deciziei de soluționare a contestației și a deciziei de stabilire a majorărilor de întârziere reclamanta a formulat prezenta acțiune, pe care tribunalul o considera neîntemeiată urmând să o respingă pentru următoarele considerente:

Conform art.71 alin.1 din OG 92/2003 introdus în 7.08.2006 prin OG 35/2006, prevede că „Termenele prevăzute de lege pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale, după caz, nu încep să curgă sau se suspendă în situația în care îndeplinirea acestor obligații a fost împiedicată de ivirea unui caz de forță majoră sau a unui caz fortuit”. Acest articol a fost introdus ca urmare a recunoașterii principiilor generale ale executării obligațiilor din Codul civil.

Art.1073 Cod civil instituie obligația debitorului de a-și executa de bună voie sarcina sa, iar în caz de neexecutare, dă dreptul creditorului de a solicita plata de daune interese. Potrivit art. 1083 cod civil "nu poate fi loc de daune interese - când din o forță majoră sau din caz fortuit, debitorul a fost poprit de a da sau de a face aceea la care se obligase sau a făcut aceea ce îi era oprit".

Forța majoră, potrivit doctrinei și jurisprudenței desemnează acel fapt ori situație, intervenit dintr-o cauză exterioară, care constituie un obstacol imprevizibil și de neînlăturat în executarea obligației asumate. Principalul efect imediat și constant al cazului de forță majoră care împiedică executarea obligației asumate este de a scuti pe debitor de a plăti daune-interese.

Așadar, pentru a fi și eficient cazul de forță majoră este necesar ca acesta să fie un eveniment străin (exterior conduitei părților), imprevizibil și de neînlăturat, iar, pe de altă parte, cel care-l invocă să fi luat toate măsurile pentru a-l putea evita ori a-i limita efectele.

În speță, instanța constată că reclamantei i s-au blocat conturile deținute la unitățile bancare din 2003 până în 10.10.2007- stare de fapt necontestată de

parata si stabilita definit prin decizia nr. [redacted]/27.11.2006 a Înaltei Curți de Casatei si Justiție cat si prin sentința civila nr. [redacted]/31.01.2008 a Judecătoriei sectorului Bucuresti, aceasta blocare prezintă caracter intempestiv (surprinzător) al fortei majore si cazului fortuit, ca urmare a unui recurs in anulare promovat de procuror General al României de pe lângă ICCJ in 2003, obstacol calificat de către instanța ca este unul imprevizibil si de neînlăturat, aceasta cale de atac – recursului in anulare, neputând fi efectuat la data de 2003 decât Procurorul general si neputând fi înlăturat sub nici o forma de către reclamanta.

Totodată, nu se poate susține că societatea a manifestat pasivitate față de acest eveniment . Relevant este faptul că împotriva acestei masuri de blocări a contului a formulat mai multe acțiuni in justiție atât in tara cat si la CEDO.

Fățã de susținerea paratelor , ca reclamanta nu a prezentata un certificat emis de un organ al statului din care sa se ateste acest caracter de caz fortuit sau forța majora, instanța constata ca nici un act normativ nu prevede aceasta procedura , adresa 557671/2007 a ANAF invocata de parata in decizia nr.2/2008 neavând suport legal. Mai mult,susținerile paratelor ca reclamanta putea obține un certificat emis de Camera de Comerț in baza Legii 335/2007 nu poate fi reținuta deoarece acest text de lege a apărut după emiterea deciziei nr. [redacted]/2007 a AFP sector 3.

Prin deciziile atacate se stabilesc majorări de întârziere pentru perioada 29.09.2007-29.10.2007, perioada in care exista temeiul legal invocat de către reclamanta, respectiv art.71 din Codul de procedura fiscala. Susținerea formulata de parate, ca nu pot aplica retroactiv acest text de lege este eronata deoarece accesoriilor nu sunt calculate pentru o perioada anterioara apariției textului legal, ci ulterioara.

Cu privire la invocarea prev.alin.2 din art.71 Cod procedura fiscala, instanța constata ca reclamantei i-au fost blocate conturile pana in 10.10.2007 si contestația sa ,prin care invoca cazul fortuit si forța majora este depusa in [redacted].2007, deci in intervalul de 60 de zile prevăzut de textul invocat.

Fățã de cele arătate mai sus, instanța constata ca in mod nelegal paratele nu au ținut cont de existenta condițiilor de forța majora, respectiv ca reclamanta a fost în imposibilitate de a prevedea intervenția împrejurării care a determinat blocarea conturilor sale si deci plata obligațiilor fiscale către stat, imposibilitatea de prevedere fiind obiectivă si de neînlăturat, aceasta neputând fi prevăzută de nici o persoană, oricât de diligentă ar fi ea, motiv pentru care instanța constata întemeiata acțiunea si in baza art.1,8 si 18 din legea 554/2004 raportat la art.71 Cod procedura fiscala si art.1083 Cod civil va anula decizia nr. [redacted]/29.10.2007 a Administrației Finanelor Publice Sector București si decizia nr.2/12.01.2008 a Direcția Generală a Finanelor Publice a Municipiului București – Serviciul de soluționare a contestațiilor ca nelegale si netemeinice, reclamanta făcând dovada existentei fortei majore .

In baza art.274 cod procedura civila, paratele fiind in culpa procesuala, vor fi obligate si la plata cheltuielilor de judecata efectuate de reclamanta cu acest proces.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta [REDACTED], cu sediul în București, [REDACTED], în contradictoriu cu pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul de soluționare a contestațiilor, cu sediul în București, str. prof. univ. dr. Dimitrie Gerota, nr. 13, sector 2, Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED] București, cu sediul în București, [REDACTED] și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu sediul în București, sector 5, str. Apolodor, nr. 17.

Anulează decizia nr. 2/12.01.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București și decizia nr. [REDACTED]/29.10.2007 emisă de Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED] București.

Respinge acțiunea față de Agenția Națională de Administrare Fiscală, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Obligă pârătele la plata cheltuielilor de judecată către reclamant în cuantum de [REDACTED] lei.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi [REDACTED].2008.

Președinte,
[REDACTED]

Grefier,
[REDACTED]